

*Jiří Maštálka
a kolektiv*

Evropská unie – nejen název IV

**Praha – Štrasburk – Brusel
2013**

Vážení čtenáři,

když jsme v roce 2006 vydali první publikaci pod titulem „Evropská unie – nejen název“, netušil jsem, že mi bude dána důvěra, abych podruhé mohl zastupovat zájmy voličů České republiky v Evropském parlamentu, ale věřil jsem, že v případě znovuzvolení budu moci pokračovat v dobré tradici - umožnění stáží mladým studentům.

Tento můj záměr se podařilo naplnit. A tak Vám mohu na prahu posledního roku svého druhého poslaneckého období v EP představit už čtvrté pokračování publikace, která obsahuje dojmy ze stáží v mojí poslanecké kanceláři v Bruselu a ve Štrasburku od mladých lidí z různých zemích.

Jako tradičně, najdete mezi stážisty studenta Gymnázia Mikulášské náměstí Plzeň. S tímto gymnáziem, mezi jehož absolventy kromě jiných patří i například můj oblíbený herec Miroslav Horníček, mě pojí spolupráce, která trvá již šest let. Nemohu si odpustit poznámku. Přestože systém našeho vzdělávání je velmi často ostře a oprávněně kritizován, moje zkušenost ukazuje, že výsledky studentů a jejich úroveň nejsou tak špatné, jako je systém samotný. Právě naopak. Ostatně více a lépe o tom píše ve svém příspěvku do publikace Mgr. Josef Šimána, profesor Gymnázia Mikulášské náměstí v Plzni.

Volby do Evropského parlamentu se budou konat v roce 2014. Do té doby budou mít možnost pobývat v mojí kanceláři ještě další stážisté a doufám, že se nám podaří z jejich příspěvků vydat páté pokračování publikace.

A pokud mi budou „nakloněny všechny hvězdy“, tak jako Odyseovi, věřím, že v případě svého znovuzvolení budu i v dalším poslaneckém mandátu pokračovat v projektu stáží pro mladé studenty. Abych byl upřímný, je to jedna z věcí, o které jsem přesvědčen, že je smysluplná, a to nejen ze zkušenosti samotných stážistů.

Zvláštní poděkování patří Janě Sedláčkové, Janě Lick Řehořové, Honzovi Jačkovi, ale i dalším za to, že se o všechny stážisty postarali od maličkostí až po zásadní problémy. Je jejich velkou zásluhou, že stáže probíhaly úspěšně.

MUDr. Jiří Maštálka
Poslanec Evropského parlamentu

Prospěšnost stáže v Evropském parlamentu v kanceláři europoslance

Studenti našeho gymnázia a později i Církevního gymnázia v Plzni a Gymnázia Blovice, mají v posledních letech určité „privilegium“ – možnost zúčastnit se každoročně vyhlašované soutěže ve znalostech dění v zemích Evropské unie a tak se vlastně nepřímo přihlásit na exkurzi do Evropského parlamentu v Bruselu či Štrasburku, sídla NATO v Bruselu či dalších zajímavých měst Belgie a Nizozemí. Navštívili tak už mj. Maastricht, Mechelen, Brugge, Gent či partnerské město Plzeň v rámci projektu Evropské hlavní město kultury 2015, Mons. Ten nejúspěšnější pak má právo téměř celý měsíc pobývat v Bruselu či Štrasburku a na náklady Evropského parlamentu „ochutnat“ atmosféru této evropské instituce...

Tato možnost se jim poprvé naskytl v roce 2007, kdy byl vyhlášen první ročník soutěže a kdy její vítězka /studentka třídy s matematickým zaměřením gymnázia na Mikulášském náměstí v Plzni/ poprvé absolvovala měsíční pobyt v bruselské centrále Evropského parlamentu. Následovaly ročníky další, měnila se témata /vždy však akcentovala dění v zemích EU/, ale lákavá nabídka zůstávala: zpracuj kvalitní seminární práci, splň si veškeré studijní povinnosti, na chvíli se rozluč s komfortem rodičovského zázemí a odcestuj do belgické metropole, do Bruselu, za nevšedními zážitky ...

Tomuto „lákadlu“ podlehla řada středoškoláků, zpracovala požadovanou soutěžní práci a s napětím očekávala, zda štěstěna políbí právě je. Od roku 2007 tak již šest studentů mělo možnost poznat na vlastní kůži každodenní život Evropského parlamentu, jeho zákulisí, starosti českých europoslanců, jejich problémy, poslanecké úkoly a někdy i „mimoparlamentní“ záležitosti. Najednou tu byl nelehký úkol – ubytovat se v cizím městě, navázat kontakty s dosud neznámými lidmi a řešit úkoly, se kterými se dosud jen těžko mohli setkat. Ano, pracovní vytížení europoslanců i jejich asistentů je často enormní /ne vždy je to tak ale prezentováno, obzvláště v některých médiích/. A tomu odpovídají i požadavky na českého stážistu. Obrovské rozpaky, počáteční nejistota, jazykové bariéry postupně střídá narůstající sebevědomí, pocit, že se spolupodílím na něčem mimo-

řádném, prospěšném, že pomáhám prezentaci naší malé země a jejím zvoleným zástupcům. Je to jakási „předčasná maturita“ z jazykových dovedností, samostatnosti, společenského vystupování i zvládnání často hektické atmosféry a nelehkých úkolů.

Je nesmírně příjemným zjištěním, že většina stážistů v tomto křtu ohněm obstála, ověřila si své schopnosti a znalosti, poznala i své rezervy a uvědomila si, že to, co je u nás doma často přehlíženo, zlehčováno či bagatelizováno, je na půdě Evropského parlamentu naprostou samozřejmostí. Ať už se jedná o jazykovou vybavenost alespoň dvěma cizími jazyky, ovládnutí IT technologií, zodpovědnost při přípravě podkladů pro vystoupení našich europoslanců či zdvořilost při jednání s některými kolegy našich zástupců. Každý z té šestice dosavadních stážistů měl jiné zkušenosti, řešil jiné problémy, byl ubytován v jiné části belgické metropole, pociťoval jinou intenzitu odloučení od domova. Všichni se však v jednom shodovali: tato stáž je něco výjimečného, neopakovatelného, obrovskou příležitostí otestovat si své schopnosti a znalosti, setkat se se zajímavými lidmi z celé Evropy a vlastně tak nasměrovat svůj další profesní vývoj. Není jistě náhodou, že mnozí ze stážistů pokračují ve studiu politologie či mezinárodních vztahů na vysoké škole a patří mezi nejlepší ...

Na druhé straně je nutno objektivně uznat, že velkou oporou všech našich stážistů je jejich hostitel – pan doktor Jiří Maštálka a jeho asistenti, kteří studentům maximálně vycházejí vstříc a snaží se jim vše výrazně ulehčit. To si dovoluji tvrdit nejen na základě vyjádření našich dosavadních stážistů, ale především na základě zkušeností svého syna, který rovněž téměř měsíční pobyt v Bruselu a Štrasburku absolvoval a velice podrobně mě o všem informoval. Bez přehánění mohu konstatovat, že do Belgie jsem posílal /se značnými rozpaky a obavami/ nedospělého kluka a po měsíční stáži se mi domů vrátil dospělý, sebevědomý, ale zároveň skromný mladý muž, kterému není nutno objasňovat, kdy je nutno zatnout zuby, obléci se do společenského obleku, uvázat kravatu či probdít noc, aby splnil požadovaný úkol ...

Výše uvedené řádky svědčí o jediném – je opravdu štěstím, že plzeňští středoškoláci mají každý rok příležitost ucházet se o bruselskou stáž, která má sice svá úskalí, řadu nároků i mezních situací, která však přináší zážitky na celý život a otevírá dveře pro budoucí ka-

riéru mladého člověka. Tato nabídka je opravdu ojedinělá a umožňuje těm nejšťastnějším absolvovat opravdový test jejich schopností. Že si to stážisté uvědomují, svědčí jejich vyjádření po návratu z Bruselu, ze kterých cituji:

„Za jeden měsíc jsem se naučila a vypěla víc, než za daleko delší dobu u nás doma. Snad jsem se i přiučila něco z evropské solidarity a tolerance. Stáž u pana doktora Maštálky mohu hodnotit jen a jen kladně.“
/první stážistka Kateřina Vrátníková 2007/

„Zdejší pobyt mě posunul zase o kus dále. Uvědomila jsem si, jak důležitá je znalost cizích jazyků i to, že společně mohou žít i pracovat lidé z různých částí Evropy.“
/Diana Marková 2008/

„Jedná se o velmi cennou zkušenost, za kterou jsem opravdu vděčná. Snad se už ve světě neztratím!“
/Natálie Maráková 2009/

„Práce v Evropském parlamentu mě zaujala pro její proměnlivost. Jednou jste u jednání o Kypru, pak na brífinku o balení léčiv, pokračujete na zasedání automobilových společností. Neustále si tak zdokonalujete cizí jazyky, navazujete nové kontakty, musíte okamžitě reagovat. Dobrá škola do života!“
/Lukáš Chlad 2010/

Nezbývá než hostiteli našich stážistů, člověku, který za tím vším stojí – panu doktoru Jiřímu Maštálkovi, poslanci Evropského parlamentu – poděkovat, popřát mu co nejvíce sil a úspěchů v jeho nelehké práci a těšit se na to, že naše spolupráce bude pokračovat a množství stážistů v Evropském parlamentu bude pravidelně narůstat. Podobně jako počet středoškoláků, kteří díky pozvání pana doktora budou moci bruselskou atmosféru politických jednání zažít alespoň v rámci každoroční čtyřdenní exkurze, která má stále větší ohlas. Skutečnost, že tento jejich počet přesáhl již úctihodnou dvoustovku snad nepotřebuje další komentář ...

*Mgr. Josef Šimána
Gymnázium, Plzeň,
Mikulášské náměstí*

Moje stáž v centru evropské politiky

Celé mé „bruselské dobrodružství“ vlastně začalo na Mikulášském náměstí v Plzni. Na zdejším gymnáziu jsem se totiž z úst plzeňského europoslance pana doktora Maštálky dozvěděl, že moje práce „Ekonomická krize v Řecku a její příčiny“ zvítězila v 5. ročníku studentské soutěže! Za odměnu jsem měl možnost strávit jeden měsíc v belgické metropoli a seznámit se s fungováním Evropského parlamentu, chodem poslanecké kanceláře a vůbec životem v tomto centru evropské politiky. Měl jsem obrovskou radost, ale čím více se blížil termín odjezdu, tím nervóznější jsem byl....

Cesta na severozápad Evropy začala první jarní den, kdy jsem vycestoval se studenty gymnázia na Mikulášském náměstí, kteří jeli rovněž na pozvání mého hostitele na exkurzi do Evropského parlamentu a sídla NATO v Bruselu. Společné tři dny utekly neskutečně rychle a nadešel čtvrtek 24. března, kdy jsem výpravu opustil a v Bruselu se ocitl vlastně sám. Ubytování jsem měl zajištěno v domě, který byl vzdálen asi dvacet minut jízdy autobusem od centra v malém, skromně zařízeném pokojíku. Vybalil jsem si všechny věci a přemýšlel o tom, co mě v nejbližších dnech asi čeká. Vzhledem k tomu, že v okolí hlavního sídla Evropského parlamentu právě probíhaly demonstrace, dostal jsem tři dny volna na aklimatizaci, seznámení s městskou dopravou, nejbližšími obchody, ale hlavně se svými novými spolubydlícími. Poznal jsem jich hned několik – z Finska, Estonska, Polska a Běloruska - a měl tak každý den možnost procvičovat a zdokonalovat svoji angličtinu.

První „pracovní“ den mého pobytu mě před Evropským parlamentem očekával asistent pana doktora Maštálky Honza, který mně pomohl vyřídit nezbytné náležitosti, uvedl mě do kanceláře a seznámil s některými pracovníky politické frakce GUE/NGL. Následný den jsem byl v péči milé a sympatické Jany Řehořové, asistentky pana poslance, která mně rovněž pomáhala cennými radami a postupně mě zasvěcovala do každodenní řehole pracovníků této evropské instituce. Pomalu jsem si tak zvykal na každodenní pečlivé kontroly u vchodu, cesty výtahem do šestého patra, kde jsme měli kancelář, ale hlavně plnění zadávaných úkolů. Obstarával jsem informace k problematice „Vý-

chodního partnerství“, práv postižených lidí EU, sledoval práci jednotlivých výborů. Asi nejzajímavější pro mě byla činnost Výboru pro kontrolu rozpočtu EU a Dopravního výboru. Nejvíc zabrat mi ale dalo zpracování zápisů z lednového plenárního zasedání EP, které jsem panu poslanci připravoval pro jeho potřeby na zasedání do Štrasburku. To jsem ještě netušil, že tohoto zasedání se budu moci zúčastnit osobně....

Čtyři dny strávené ve Štrasburku byly pro mě na jednu stranu určitě nejnáročnější, na stranu druhou určitě nejzajímavější. Celý den jsme zpracovávali zápisy z jednání, sledovali jednotlivá diskusní vystoupení europoslanců, obstarávali podklady. Zajímavý byl i průběh schůze frakce GUE/NGL, kde jedním ze stěžejních bodů bylo aktuální téma jaderné bezpečnosti. Schůze totiž probíhala necelý měsíc po tragických událostech v jaderné elektrárně japonské Fukušimy. Přes nabitý program jsem dostal jedno odpoledne volno, a mohl se tak pokochat krásami tohoto alsaského města. Projel jsem se lodí po kanálech, prohlédl impozantní katedrálu, navštívil některé obchody a pořídil spoustu fotografií. Se Štrasburkem mám spojený ještě jeden moc příjemný zážitek – spolu s panem poslancem jsem měl možnost povečeřet s jeho parlamentním kolegou - naším prvním kosmonautem Vladimírem Remkem. Velice mě zaujal svým skromným vystupováním, srdečností a upřímným zájmem o mé další studijní plány.

Do Štrasburku jsme každé ráno dojížděli z nedalekého německého Kehlu. Zde jsme bydleli v luxusním hotelu, ráno nasedli do pohodlného mercedesu a vyrazili směr Štrasburk. Že jsem se cítil nadmíru dobře, snad ani dodávat nemusím....

Po návratu do Bruselu jsem zbylé dny pobytu strávil v bytě své tety, která zde pracuje a která mi vytvořila opravdu domácí zázemí. Plnil jsem další uložené úkoly, poznával další kouzelná místa belgické metropole i jejího okolí, ochutnával místní speciality, ale pomalu se také začal připravovat na návrat do České republiky. Tři týdny uběhly velice rychle, byly vyplněny mnoha zážitky i setkáními se zajímavými lidmi. Pobyt v Bruselu byl pro mě však hlavně cennou zkušeností, testem mých jazykových znalostí i schopností plnit úkoly v cizím prostředí. Rád bych všech těchto zkušeností v budoucnu využil – práce v nějaké evropské metropoli mě velice láká a pobyt v Belgii tuto moji touhu jen umocnil.

Chtěl bych proto za tuto mimořádnou příležitost upřímně poděkovat svému hostiteli – panu doktoru Jiřímu Maštálkovi, který tuto možnost každoročně poskytuje několika mladým lidem od nás či z jiných zemí, všem svým kolegům - Janě, Honzovi, Jolče, Ondrovi i dalším, kteří mně maximálně pomáhali a podporovali a díky kterým na dny strávené v průběhu stáže v Evropském parlamentu nikdy nezapomenu....

Pavel Šimána
Masarykovo gymnázium Plzeň
Česká republika

Poučná stáž v Evropském parlamentu

Do Bruselu jsem přijela 18. února 2012, abych zde studovala Evropská studia. Shodou dobrých náhod jsem totiž získala grant od španělské vlády na výzkum mezinárodních vztahů mezi SRN a Ruskem v oblasti energetických zdrojů, plynu. Grant jsem získala pouze na 3 měsíce, na konci května jsem se měla vrátit do Španělska a dokončit zde magisterské studium a můj výzkum. Je neuvěřitelné, že na den přesně, rok po mém příjezdu do Bruselu, budu moci pokračovat ve studiích v Bělorusku a to od 18. 2. 2013.

Příležitost jsem dostala v Evropském parlamentu v kanceláři MUDr. Jiřího Maštálky.

Co jsem se naučila během mé několikaměsíční stáže? Anebo spíše – co se naučila španělská komunistka pracující s českým poslancem?

Zde, v Evropském parlamentu jsem se naučila něco o politice. Nikdy jsem si nemyslela, že dostanu příležitost, jako je tato. Přišla jsem sem bojovat za práva farmářů (Odbory pracovníků na farmách) s pomocí dvou velice uznávaných komunistů, pana Canamera and pana Sánchez Gordilla. Nikdy jsem si nemyslela, že by kapitalistická instituce mohla něco změnit. Po několika měsících v EP jsem změnila názor. Ano, změna je možná. Ale musí nás být víc, více společně bojujících za občany, kteří volili Komunistickou stranu, kteří budou tvořit budoucnost. A samozřejmě se nevzdávat vazeb na levicové ideologie.

Musíme si uvědomit, že to je problém komunismu. Právce dělá to, co musí dělat, aby ovládala banky a finanční trhy. My jsme Komunisté a musíme dělat naši práci – bojovat za pracující třídu a každý den se snažit získávat si její respekt. Pracující lidé jsou stejní napříč EU. Nezapomínám ani na naše sousedy – Ukrajince, Moldavany, Bělorusy... atd.

Pane Maštálko, děkuji Vám velice za příležitost, kterou jste mi poskytl, a jsem si jistá, že se brzy uvidíme. Máte můj respekt a obdiv!

Rocío Mancha Rodríguez
Španělsko

Jak jsem si převzal Nobelovku

Říjen byl pro mě měsícem dobrých zpráv. Nejenom že jsem se dozvěděl, že pan poslanec MUDr. Jiří Maštálka počítá s tím, že v říjnu nastupuji k němu na pozici stážisty, ale Evropská unie (dále jen EU) zrovna dostala Nobelovu cenu míru, což pro mě znamenalo, že budu v jejím srdci (tedy v Bruselu) právě v době oslav, o kterých jsem se domníval, že budou bujaré- o to více, že ocenění bylo značně nečekané. Důvodů těšit se do Bruselu bylo proto víc než dost.

Do čtvrti Saint Josse ten Noode v Bruselu, která se měla na dva měsíce stát mým domovem, jsem přijel raději o několik dní dříve. Chtěl jsem se seznámit s okolím, sžít se s Bruselem a zjistit, zda si zde vystačím se znalostí angličtiny či nikoliv. Bydlel jsem v turecké čtvrti. To sice u některých možná rozsvítí varovné červené světýlko značící nebezpečí, ale ve skutečnosti to byla čtvrť velmi poklidná a člověk oproštěný od předsudků se v ní mohl cítit zcela bezpečně. Stručně a jasně – až na několik školáků, zapalujících jednou za čas petardy, jsem si zde neměl nač stěžovat.

Dům, ve kterém jsem bydlel, byl stejně jako můj pokoj velmi příjemný. Kromě mě v něm bydleli lidé nejrůznějších národností a povolání – italský student se svojí rumunskou přítelkyní, dánský finanční analytik z Evropské komise, německá překladatelka. Brzy jsem získal dojem, který se později ukázal jako pravdivý, že v tomto domě, v této čtvrti a pravděpodobně i v tomto městě, moc Belgičanů nepotkám.

Brusel je díky svému velmi specifickému postavení městem multikulturním, i když v jeho ulicích zaznívala nejčastěji francouzština. Bez znalosti tohoto jazyka jsem byl nucen se v obchodech velmi často domlouvat rukama nohama. Sžít se s Bruselem jsem ovšem shledal ještě poněkud těžším. Seznam věcí, které musíte v Bruselu vidět, by na mnoho stran nevydal, a město nepatří právě k těm nejkrásnějším. Případá mi navíc, že postrádá to, co definuje každou evropskou metropoli – specifickou atmosféru. Naštěstí jsem si byl vědom, že jsem do Bruselu nepřišel jako turista a čím dál více jsem se těšil na průběh samotné stáže.

Na počátku všeho bývá velmi často v Bruselu čekání a papírování. U získání vstupu do Evropského parlamentu (dále jen EP) to platí na 100%, ale na rozdíl od Kafkových novel nastane chvíle, kdy byrokracii dojdou síly a argumenty a vy jste vpuštěni do samotného komplexu budov EP, což v mém případě znamenalo vstup do budovy Altieriho Spinelliho, kde se měla značná část mojí stáže odehrávat.

Hned můj první zážitek z EP mi ukázal, že pokud jsem chtěl být na místě, kde se řeší (nebo se o řešení snaží) regionální či světové problémy, nemohl jsem si vybrat lépe. Zúčastnil jsem se totiž konference o uprchlících ze Sýrie a o situaci v okolních státech, které jsou touto vlnou migrantů zasaženy- tedy o problému, který se odehrával na zcela jiném kontinentu a jehož negativní důsledky se projevovaly i v místech vzdálených tisíce kilometrů od místa, kde se o něm rokovalo. Někdo by to sice mohl označit za vměšování či možná dokonce za pokračování imperialismu jinými prostředky, ovšem mně to dávalo reálnou představu o tom, proč byla EU poctěna Nobelovou cenou míru.

Brusel (přesněji EP) má svůj velmi zvláštní rytmus. Jako stážista či asistent se zhruba dva týdny věnujete práci ve výborech a další zpravidla dva týdny přípravám na plenární zasedání. Vzhledem k množství navrhované legislativy to v podstatě znamená, že každý den děláte něco jiného. Pravda, možná ne každý den vyloženě zajímavého, ale rozhodně si nemůžete stěžovat na stereotyp. Já jsem byl na stáži dva měsíce a během té doby jsem přečetl celou řadu materiálů ke zcela rozdílným tématům. Jeden den tak zjišťujete třeba informace o bezpečnostní politice, druhý den o zemědělské a třetí den o strukturálních fondech. Mimořádnou zkušeností je rovněž fakt, že se musíte snažit brát v úvahu jak postoje samotného pana poslance, tak i jeho frakce, České republiky a také zájmy EU.

Měl jsem to štěstí, že jsem byl panem poslancem požádán, abych jel i na plenární zasedání do Štrasburku. Tam měla být poslancům a veřejnosti prezentována i čerstvě obdržená Nobelova cena míru. Bouřlivé oslavy, které jsem očekával, se sice nekonal, ale i tak jsem byl rád, že jsem byl tomuto slavnostnímu okamžiku přítomen. Slavnostní ceremoniál neměl mnoho diváků a trval jen asi 30 minut, ale i tak. Nobelova cena byla potom odnesena neznámo kam a já jsem se

vrátil ke své práci. Při dopolední kávě jsme si ovšem s kolegy všimli značného rozruchu. Lidé se u kavárny fotili s jakousi krabičkou. Když jsme přistoupili blíže, uvědomili jsme si, že je to Nobelova cena míru, kterou tam měl na starosti z několika metrů přihlížející šedesátiletý hlídač a se kterou se mohli všichni, kdo šli kolem, vyfotografovat. Ať už si myslíte o EU a o faktu, že získala Nobelovu cenu cokoliv, domnívám se, že ve chvíli, kdy byste jí drželi, by vám slogan "Náš mír, naše cena" začal dávat alespoň trochu smysl.

Na konci, ať už cesty či vyprávění, se sluší poděkovat těm, kdo si to zaslouží. Nejdříve mi proto dovoluňte poděkovat panu poslanci MUDr. Jiřímu Maštálkovi, že mi umožnil tu obrovskou zkušenost, a za velmi příjemné zacházení. Dále bych chtěl poděkovat jeho týmu, jmenovitě Janě Lick Řehořové a Janu Jačkovi, za to, že měli trpělivost s mými dotazy a vytvářeli v kanceláři skvělou pracovní (i kamarádskou) atmosféru. Poděkovat bych touto formou chtěl i zaměstnancům GUE/NGL – Jolaně Frišové, Ondřeji Mádrovi, Sylvě Neničkové a Michalovi Fričovi, se kterými byla radost trávit každou volnou chvíli a jejichž pomoc byla rovněž neocenitelná. Nakonec bych chtěl poděkovat za milou a přátelskou spolupráci i Rocío Mancha Rodríguez, která byla na stáži ve stejnou dobu jako já.

Filip Molnár
Česká republika

Hodnocení průběhu stáže v Evropském parlamentě

V létě roku 2009 jsem se rozhodla se svými spolužáky procestovat Evropu. Navštívili jsme mnoho států, ale získala si nás samozřejmě Francie, obzvláště její nádherné město Štrasburk! Když už jsme tam byli, nemohli jsme si nechat ujít pohled na Evropský parlament – místo, kde se dělají ta nejdůležitější rozhodnutí. Tenkrát se tohle vše zdálo takovým nedosažitelným a nereálným! V ten moment by mě ani nenapadlo, že se v jeden překrásný den ocitnu uvnitř této budovy, a to nikoliv jako turista, ale jako stážistka. Ale jak se říká: „Sněte, snění neškodí!“ A v říjnu roku 2012 jsem se stala jednou ze stážistek v Evropském parlamentě. Stáž trvala měsíc, ale i to stačilo na to, abych pochopila, jak funguje tato evropská instituce. Zvláště bych chtěla poukázat na to, že taková možnost se poskytuje nejen mladým lidem z členských států Evropské Unie, což je ukazatelem podpory vzájemných vztahů s ostatními státy a rozšířením integrace. Například já jsem studentkou na jedné z předních vysokých škol v Bělorusku. Byla jsem velmi ráda, když jsem zjistila, že uvidím reálné fungování této instituce. V průběhu mojí stáže jsem se seznámila se strukturou Evropského parlamentu a detailně ji prozkoumala, stejně jako zvláštností jeho fungování. Navštěvovala jsem zasedání výborů, konference, a také různé kulturní akce jako například koncerty, promítání filmů atd. Vskutku je skvělé, že Evropský parlament je poměrně otevřená struktura, a proto se sem sjíždějí experti z celého světa a lidé, které zajímají různá témata. Lidé si zde vyměňují své zkušenosti, názory, předkládají různé projekty, a to tady opravdu vítají. Nicméně já jsem se tady obohatila nejen vědomostně a kulturně, ale také jsem poznala mnoho nových přátel z jiných zemí. Stážistů je v Evropském parlamentě opravdu mnoho a všichni jsou velmi přátelští a otevření. Na jedné z mnoha konferencí jsem se seznámila se stážistkou ze Slovenska, hodně jsme společně cestovaly a také chodily po Bruselu, když jsme měly volno. Vždyť také, co může být lepší než cestování? Jen tak můžeme poznat tradice a národní kolorit místních obyvatel. Podařilo se nám navštívit taková města v Belgii jako Antverpy a Bruggy, a ta na nás udělala opravdu jen ten nejlepší dojem, takže nám zůstalo

mnoho nezapomenutelných zážitků! Bruggy jsou zkrátka to nejromantičtější město na světě! To prostě musíte vidět na vlastní oči, abyste pocítili duch tohoto pohádkového městečka! Antverpy jsou stejně tak krásné. Během té doby jsme se velmi spřátelily, a když přišel čas loučení, bylo nám velmi smutno. Vždyť jsme našly tolik společného.

Chtěla bych říci několik slov i o samotném Bruselu. Je to vysloveně město ambicí a centrum evropské demokracie. Zde se nachází hlavní evropské instituce. A je třeba říci, že jsem se seznámila nejen se stážísty z Evropského parlamentu, ale i z Evropské komise. Každý den se v tomhle městě koná ohromné množství akcí, které mohou navštěvovat i stážíisté Evropského parlamentu. Samozřejmě nemohu opomenout proslulé belgické vafle a naprosto skvělou belgickou čokoládu. Za ten měsíc v Bruselu jsem si na vafle tak zvykla, že mi budou myslím velmi chybět.

O víkendech se mi podařilo navštívit Francii a Španělsko! Tohle bylo zkrátka nezapomenuté!

Když je řeč o Evropském parlamentě, musím vzpomenout také to, že každý měsíc probíhá plenární zasedání ve Štrasburku. Právě zde lze opravdu v plné míře pocítit tu atmosféru, která vládne při přijímání rozhodnutí v Evropském parlamentě.

Nejlepší na tom všem je, že se zde neustále něco děje a každý den přináší něco nového. Každý má otevřené dveře pro tvoření a realizaci svých myšlenek!

Zvlášť bych chtěla říci několik slov o těch lidech, kteří mě obklopovali v průběhu mojí stáže a podporovali! V první řadě bych chtěla vyjádřit obrovské poděkování panu poslanci MUDr. Jiřímu Maštálkovi! Člověku otevřenému dialogu s mládeží, který se dělí o své drahocenné zkušenosti! Jakmile jste se jednou seznámili s takovým skvělým člověkem, vidíte před sebou vzor a nové horizonty, které chcete pokořit znovu a znovu! Nelze opomenout ani oba asistenty, Jana a Janu! Velmi upřímné a otevřené lidi, kteří byli připraveni kdykoliv pomoci, a se kterými jsme se velmi spřátelila! Během tohoto měsíce pro mě byli oni všichni jako rodina a takovými už navždy i zůstanou! Vždyť já se přeci neloučím, říkám jen „Na viděnou“!

Lidia Jaskina
Bělorusko

Lidia Jaskina, Běloruská státní univerzita Minsk

*Gabriela Schindlerová,
Univerzita Ostrava,
Evropská studia*

Rocío Mancha Rodríguez

Filip Molnár, Vysoká škola Mezinárodní Praha

*Pavel Šimána,
Gymnázium na Mikuláš-
ském náměstí v Plzni*

*Věra Grubrová,
Gymnázium na Mikulášském
náměstí v Plzni*

*Ondřej Bezděk,
Západočeská univerzita v Plzni*

*Alexej Kolesov,
Běloruská státní univerzita*

O stáži v Evropském parlamentu

Dobrý den drazí přátelé, jmenuji se Alexej Kolesov, je mi 28 let a jsem z Běloruska. V současnosti jsem postgraduální student na Běloruské Státní Univerzitě. Velmi rád Vám budu vyprávět o své báječné poznávací stáži v jednom z center evropského politického života – v Evropském parlamentu.

Přijel jsem do Bruselu a velmi rychle se mi podařilo pochopit hlavní rysy fungování Evropského parlamentu, především díky neocenitelné pomoci Jana a Jany, spolupracovníků v kanceláři pana poslance Jiřího Maštálky. Je třeba zmínit, že do uvedené struktury fungování EU spadají prakticky každodenní akce (slyšení, setkání, konference) věnované různým aspektům politického, ekonomického a sociálního života jak v Evropě, tak i ve světě. Funguje zde praktický systém informování o daných akcích. Každý si může samostatně vybrat, kterou akci a kdy navštíví. Zajímalo mě naprosto vše, a to především ve spojitosti s tématem mojí vědecké práce, která je věnovaná studiu vzájemných vztahů mezi Evropskou a Euroasijskou unií, a zároveň hledání perspektiv pro Bělorusko, které je svérázným mostem mezi již zmíněnými politickými subjekty. Občas mě čekal složitý výběr mezi akcemi, které probíhaly ve stejný čas a byly stejně zajímavé i užitečné. Speciální místo mezi akcemi zaujímal plenární zasedání. To jsou rozhodně velmi důležitá jednání, často rozhodující pro celou Evropskou unii a její partnery. Jen těžko se mi popisuje vážná a neobyčejná atmosféra, která vládne Evropskému parlamentu v době zasedání, ale doufám, že i Vy budete mít tu možnost, tohle vidět. Bylo mi velkou ctí vidět na vlastní oči diskuze, spory a debaty mezi poslanci Evropského parlamentu, týkající se nejdůležitějších aspektů života a fungování Evropské Unie i dalších zemí. Za tuto možnost jsem velmi vděčný panu poslanci Jiřímu Maštálkovi a jeho spolupracovníkům Janovi a Janě. Měl jsem to štěstí být na plenárním zasedání v Bruselu i na výjezdním zasedání ve Štrasburku.

Jak jistě víte, bohužel, vztahy mezi mojí zemí a Evropskou Unií jsou již více než 10 let velmi složité. Charakterizují je krátká období zlepšení a dlouhá období krize ve vzájemném dialogu. V tuto chvíli jsou kontakty mezi zeměmi prakticky nulové, neustálé vzájemné ostré

výpady a kritika dialog blokuje. Podle mě, o tom svědčilo zasedání Evropského parlamentu v Bruselu, v průběhu kterého byla podpořena politika sankcí vůči mé zemi a to bez konkrétních návrhů na zlepšení situace. Ale taková zkušenost je také zkušeností, a to velmi užitečnou. V knihovně jsem studoval materiály věnované vztahům Bělorusko-EU a navštěvoval odpovídající akce, abych měl možnost lépe pochopit příčinu existujících rozporů a důvody, proč se nám nedaří tvořit normální, vzájemně výhodnou spolupráci s Evropskou unií. Nemohu říct, že se mi podařilo úplně pochopit daný problém, ale mohu jmenovat řadu faktorů, jejichž odstranění by mohlo kladně ovlivnit stávající situaci.

Mezi ně patří:

1. V Evropském parlamentu naprosto chybí objektivní údaje o reálném stavu situace v Bělorusku. Informace, předkládané europoslancům pochybnými analytickými strukturami a experty, kteří jakoby se obávají o budoucnost naší země, nedovolují vypracovat efektivní strategii spolupráce a vzájemné interakce. Tyto okolnosti vedou k nenapravitelným chybným krokům ze strany EU, které nejsou přínosem ani pro Evropu ani pro Bělorusko.
2. Z neznámých důvodů někteří europoslanci vyvíjejí aktivity, kterými se snaží zabránit uvedení vztahů mezi EU a Běloruskem do normálu. Deklarují pochybná omezení, neopodstatněné výzvy a vytvářejí neúčinné, blokační iniciativy. Takové činnosti značně škodí politickým a ekonomickým zájmům Evropské Unie, diskreditují ji jako významného politického hráče.
3. Evropský parlament buď omezuje, nebo zcela odmítá udržování přímých kontaktů s představiteli všech politických sil Běloruska a určuje pro takové funkce prostředníky, kteří jednají na základě svých vlastních zjištěných zájmů a škodí tak EU.
4. Dochází k různým perzekucím a neopodstatněné kritice ze strany evropských politiků, což je v rozporu s demokratickými principy, které nabízí alternativní varianty vypořádání se se vznikajícími rozpory mezi EU a Běloruskem.

Tohle jsou jen zřejmá fakta, se kterými jsem se setkal v průběhu stáže, aniž bych měl takové politické a životní zkušenosti, jaké mají europoslanci zvolení občany EU, kteří se angažují v běloruské problematice.

Rád bych ještě poznamenal, že zmíněná situace není charakteristická pouze pro dialog Bělorusko-EU, ale že s analogickými problémy jsem se setkal také v průběhu slyšení věnovaných Ukrajině, Kosovu, Afghánistánu, Libyi, Egyptu, Sýrii, Kypru a jiným.

Tyto body, které zde uvádím, plánuji také zahrnout do své vědecké práce. Zároveň doufám, že pomohou zvýšit aktivitu Evropského parlamentu, unikátní politické instituce, jejímž posláním je sjednocovat a zlepšovat situaci nejen v Evropě, ale také ve spolupráci se svými partnery jít příkladem a kladným způsobem ovlivňovat události v celém světě.

Moje stáž v sobě zahrnovala, kromě účasti na různých akcích v rámci Evropského parlamentu, také kulturní program. Díky radám a pomoci pana poslance Jiřího Maštálky, Jana a Jany se mi podařilo navštívit mnoho památek a muzeí v Bruselu, Antverpách, Ostende, Bruggách, Paříži, Štrasburku a Lucemburku. Nyní jestli dovolíte, vám dám několik rad:

1. K cestování po Evropě využijte železniční dopravu, která je poměrně cenově dostupná a pohodlná. Veškeré nezbytné informace můžete najít na internetu.
2. Chodte přes den co nejvíce pěšky, uvidíte tak mnoho zajímavostí. (Večer raději sami pěšky nechoďte, není to bezpečné).
3. Dávejte si pozor na kapsáře, kteří bývají okolo turistických center.
4. Pokud máte čas a peníze, zaplat'te si prohlídkové exkurze městem, jsou neefektivnější cestou k velkému množství informací.

S ubytováním jsem neměl sebemenší problémy, a to, že jsem měl střechu nad hlavou s veškerým pohodlím, mohu opět děkovat panu poslanci Jiřímu Maštálkovi, Janovi a Janě. Co se týče nakupování všech nezbytností, radil bych nakupovat ve velkých supermarketech, kde je to levnější a výběr je větší. Nezapomeňte také navštívit obchůdky se suvenýry, které najdete v okolí turistických tras. Jestli se dostatečně seznámíte s městem, nebojte se využívat také metro a autobusy. Jsou velmi pohodlné pro cestování do vzdálenějších částí města.

Na závěr bych rád ještě jednou poděkoval panu poslanci Jiřímu Maštálkovi, dnes opravdovému příteli. Chtěl bych poděkovat kamarádu Janovi, krásce a báječnému člověku Janě, a také jejich kamarádům Michalovi, Jolaně, Ondřejovi a všem všem všem dalším, za báječný čas, který jsem s nimi strávil v době své stáže. Děkuji jim za jejich podporu a za úsilí, které nehledě na jejich vlastní pracovní vytížení, věnovali pomoci pochopit mi složitou evropskou politiku, navštívit kulturní památky, nebo i jen prostě příjemně strávit čas.

Ještě jednou obrovské poděkování, chybíte mi a čekám na Vaši návštěvu.

***Váš Alex Kolesov
Bělorusko***

Ahoj

Volám sa Ľubo a vo februári 2011 roku som sa zúčastnil na trojtýždňovej stáži v kancelárii pána poslanca MUDr. Jiřího Maštálku. Ako študent Moskovskej Diplomatickej akadémie som v poslednom semestri mal povinne prejsť praxou v nejakej politickej inštitúcii a keďže som bol v Rusku cudzinec, nemohol som touto praxou prejsť na Ministerstve zahraničných vecí Ruskej Federácie. Vzhľadom na to, že témou mojej diplomovej práce boli práve vzťahy Ruska a EU v oblasti energetiky, nepovažoval som za príliš užitočné snažiť sa o moje prípadne pôsobenie na Slovenskom veľvyslanectve v Moskve. Hľadal som teda možnosti ako sa bližšie zoznámiť s dokumentmi, ľuďmi a procedúrami v EU. Takáto možnosť sa mi naskytla vďaka pánovi poslancovi. Po tom ako som si vymenil pár e-mailov s jeho asistentkou Jankou, a pán poslanec odsúhlasil moju žiadosť na pobyt, musel som tuto otázku predložiť aj na dekanáte mojej Fakulty. Ako to v Rusku býva zvykom, neobišlo sa to bez pár problémov, ale nakoniec súhlasili s tým, že vzhľadom na tému svojej diplomky, je práve Európsky parlament vhodným miestom pre získavanie informácií. Moja stáž sa tak mohla začať. Po spresnení detailov o ubytovaní a ďalších inštrukciách od asistentky Janky som už bol pripravený odletieť do Bruselu. Pristáli sme na letisku Charleroi asi 60 km od Bruselu, takže som mal už od začiatku možnosť porozhliadnuť sa po Belgicku. Hoci som nakoniec mal trosku problémy s ubytovaním (nehovorím po francúzsky a niektorí Belgičania zas po anglicky :) všetko som zvládol a okolo štvrtej som už vykračoval smerom k Európskemu parlamentu na dohovorené stretnutie s Jankou. Nasledovalo niekoľko procedúr s vybavovaním priepustky a povolení a potom ma Janka previedla budovou EP v Bruseli. Musím priznať, sprvu som bol trosku dezorientovaný, pretože budova to je obrovská s rôznymi vstupmi, vchodmi a halami. No pomerne rýchlo som si zvykol. Prvý týždeň som sa teda oboznamoval s budovou, jej chodom a životom v nej. Bolo to veľmi zaujímavé, keďže toto je obraz EP, ktorý doma pred TV alebo učebnicou človek neuvidí. Pán poslanec bol v tej dobe v Českej Republike, kde sa venoval vnútrostraníckym povinnostiam. Vo voľnom čase som sa prechádzal po Bruseli a pozoroval život

v tomto meste. Chvíľku mi trvalo kým som si zvykol na ten rozdiel oproti Moskve. Prekvapilo ma veľké množstvo prisťahovalcov a celkovo cudzincov. Niektoré štvrte v meste vyzerali ako z Blízkeho východu, iné ako z Afriky. V každom prípade aj tato skúsenosť bola užitočná, keďže ani túto stránku Bruselu príliš neprezentujú v médiách. Vcelku je však Brusel pekné, historické mesto a krásnym stredovekým námestím. Určite tu treba ochutnať čokoládu, wafle, hranolky a pivo :)

Nasledujúci týždeň som odcestoval vlakom do Štrasburgu, kde som sa mal stretnúť s pánom poslancom Maštálkom. Cesta trvala okolo 5 hodín a tak som mal znova možnosť porovnať krajinu Belgicka, Luxemburgu a Francúzska. V budove EP v Štrasburgu ma už čakala Janka s pánom poslancom. Previedli ma budovou, kde sa to len hemžilo rôznymi ľuďmi hovoriacimi rôznymi jazykmi, čo tu však nie je nič výnimočné, keďže v Štrasburgu prebiehajú plenárne zasadania EP. V ten deň som sa zoznámil s niektorými členmi frakcie GUE/NGL s pánmí Kohlíčkom a Remkom. Tiež som sa zoznámil s ďalšími českými a slovenskými asistentmi, ktorých som si hneď obľúbil. V Štrasburgu som sa s nimi zúčastnil recepcie, kde sa prezentovali syry a vína z krajín EU a dôstojne bolo zastúpené aj Slovensko a Česko. Nasledujúci deň som strávil prechádzaním sa po Štrasburgu, keďže vzhľadom na množstvo roboty v kancelárii pána poslanca, by som len zavádzal. Štrasburg je čisté, krásne, historické mesto a zapôsobilo na mňa viac ako Brusel, hoci možno to bolo aj tým, že v Štrasburgu som mal krásne slnečné počasie. Na ďalší deň som sa zúčastnil zasadnutia frakcie GUE/NGL v EP a časti ich diskusie. V tej dobe totiž začínali naberať na sile protesty v Tunisku a Egypte, čoskoro sa pridala aj Líbya a tak tieto témy dominovali aj v EP.

Nazad v Bruseli som sa už cítil skoro ako doma a začal som pracovať nad zberom údajov a informácií pre svoju diplomovú prácu. V tej dobe bol EP prázdny, keďže prebiehal tzv. zelený týždeň. Vtedy všetci poslanci majú pravo sa venovať svojim volebným obvodom doma a tak v Bruseli takmer nik nie je. Vďaka prístupu do knižnice EP a skvelej katalogizácii dokumentov a legislatívnych aktov EU na internete, som nabral veľké množstvo materiálu k mojej práci. Taktiež v rozhovoroch s Jolanou a Ondrejom (pracovníci sekretariátu GUE)

som sa dozvedel veľa o fungovaní EP a inštitúcii EU. Vždy som mal problémy so zapamätaním si funkcií rôznych inštitúcií EU a ich vzájomných vzťahov, ale tento krát mi to celé zapadlo samo. Taktiež som sa zúčastnil na konferencii o vzťahoch Ruska a EU, kde som však nič podstatné nezistil. Napriek tomu, že EP je nepochybne dôležitá inštitúcia v systéme Únie, všimol som si jeho neobratnosť a pomalosť v prijímaní rozhodnutí, všimol som si jeho „slabosť“ voči Komisii a Rade, a to napriek tomu, že to je jediný demokraticky volený orgán EU. Hlavne na pozadí hospodárskej krízy a demonštrácií v Afrike, mi rôzne diskusie na tému problémov so zamestnaním Rómov alebo rodovej rovnosti, či problémov Peruánskych indiánov, prišli zvláštne. Vďaka tejto sťaži som si tak uvedomil niekoľko nových vecí a potvrdil niektoré svoje dohady o fungovaní Únie z Bruselského centra.

Môj pobyt sa postupne blížil ku koncu a úprimne povedané, mne sa odtiaľ ani moc nechcelo, po troch týždňoch som si zvykol aj na mesto aj na systém a režim práce v EP, bolo mi fajn aj so super ľuďmi, ktorí tam pracovali. Vďaka materiálom a informáciám som bol schopný vcelku podrobne opísať inštitucionálne, formálne ale aj politické a geopolitické vzťahy medzi EU a Ruskom v oblasti energetiky a tak môj pobyt v Bruseli prispel k tomu, že som v máji úspešne zvládol magisterské štátnice. Chcem sa týmto poďakovať pánovi poslancovi Mašťálkovi a jeho asistentke Janke, a tiež Jolane, Ondrovi a Dáše za túto skúsenosť a skvelú spoločnosť.

Lubomír Kanis
Slovenská republika

Vyjádření k průběhu stáže v Evropském parlamentu

V roce 2003 jsem zakončila studium na Ruské univerzitě družby národů (RUDN) a již více než deset let vykonávám právnickou praxi. Na jaře roku 2010 jsem neočekávaně dostala možnost zúčastnit se stáže v italské právní firmě, kde jedním z hlavních přínosů pro mě byla komunikace v anglickém jazyce s kolegy právníky i s klienty, ale také práce v mnohonárodnostním kolektivu. Vzhledem k tomu, že jsem získala skvělé zkušenosti s komunikací a prací v zahraniční firmě, začala jsem po návratu domů hledat další možnosti stáže v zahraničí. Ukázalo se, že existuje možnost odjet do Evropského parlamentu na tří měsíční stáž na pozici asistentky europoslance. Tato skvělá možnost se naskytla v průběhu jedné z návštěv pana MUDr. Jiřího Maštálky poslance Evropského parlamentu v RUDN. A já měla to štěstí využít této možnosti.

Na začátku bych chtěla podotknout, že se mi velmi líbila jedno-
duchost a koordinovanost organizace celého procesu vycestování a příjezdu na stáž. Získání víza, přejezd z letiště v Bruselu do pronajatého bytu, který byl mimochodem jen deset minut chůze od budovy Parlamentu, vyhotovení dalších dokumentů – s tím vším nebyl naprosto žádný problém. Velké poděkování patří Janě Řehořové, asistentce pana poslance Maštálky, která má na starosti vyřizování všech náležitostí s přijíždějícími stážisty, pomáhá jim se vším, včetně každodenních problémů.

Samotná stáž utekla velice rychle, ale rozhodně zůstane nezapomenutelnou navždy! Podařilo se mi navštívit několik zasedání výboru Evropského parlamentu pro právní záležitosti, což bylo velmi obohacující vzhledem k méj profesní specializaci. Také se mi podařilo zúčastnit se zasedání dalších komisí a výborů. Jedno ze zasedání bylo věnováno problémům vzájemných vztahů mezi Ruskem a Evropskou Unií, a současné vízové politice. Bylo zajímavé zevnitř vidět a slyšet, jak se Rusko jeví představitelům evropského zákonodárství.

Kromě seznámení se s neskutečně cílevědomými, aktivními, znalými lidmi, kteří se rozhodli spojit svůj život s politikou, mi stáž také dala skvělou možnost zlepšit svůj anglický jazyk, i tohle je pro mě

a mé povolání velkým přínosem. Také jsem měla možnost využít zdroje parlamentní knihovny, obsahující velké množství právnické literatury v angličtině.

Zajímavý byl i kulturní život nejen v samotném Evropském Parlamentu, kde prakticky každý den probíhaly různé výstavy, prezentace, večery a jiné podobné akce, ale i v celém Bruselu. Samozřejmě nesmím zapomenout na nádherná belgická města, jako například Bruggy, Antverpy a další, která jsem měla možnost navštívit v průběhu své stáže.

Chtěla bych vyjádřit své poděkování panu poslanci MUDr. Jiřímu Maštálkovi, za poskytnutou možnost dostat se do centra evropského života, vidět a pochopit, jak fungují evropské instituce a také, což je stejně tak důležité, za jeho lidský přístup ke všem přijíždějícím stážistům.

Podle svých vlastních dojmů a zkušeností bych doporučila zúčastnit se podobné stáže studentům různých zaměření, včetně politologů, ekonomů, právníků, a to bez ohledu na fázi studia. Tato zkušenost je nepochybně velmi užitečná jak při dalším studiu, tak i v profesním životě.

S úctou

Irina Ermakova
Rusko

Stáž v Evropské Unii hodnotím jako velmi úspěšnou.

Oceňuji na ní jak osobní přínos, tak před tím pro mne mlhavě uspořádané politické spektrum a dění, které se mi adekvátně zaostřilo a vyjasnilo. Velmi příjemná pro mne byla spolupráce s panem poslancem a asistenty. Potěšilo mne, že jsem byla uvedena do dění EU a EP a byla mi také svěřena adekvátní administrativa EP.

Stáž mi otevřela dveře do fungování Evropského parlamentu a to jak budovy, tak i instituce. Byla jsem překvapena velikostí a samozřejmě i počtem lidí, kteří zde našli svou pracovní příležitost. Všechny informace, které mi zde byly poskytnuty, jsou více než užitečné v budoucím osobním i pracovním životě.

Jsem velmi vděčna za tuto příležitost, kterou jsem absolvovala a to již od samého začátku, kdy jsme vypracovávala seminární práci. Nahlédla jsem do zdrojů a literatury, která pro mne předtím, neměla žádnou věcnou hodnotu. V Bruselu jsem pak dále rozvíjela svůj zájem. Oceňovala jsem samozřejmě i volný čas, který mi byl poskytnut k bližšímu poznávání Bruselu, jako takového. Ocenila jsem, jak rady z profesní zkušenosti, které mi byly poskytnuty, ale také z běžného života v Bruselu.

S ohledem na všechny zkušenosti, které jsem na tomto pobytu nabyla, musím říci, že bych tuto stáž doporučila všem, kteří svůj osobní zájem směřují k politickému dění, a to myslím jsme my všichni.

*Věra Grubrová
Česká republika*

Moje cesta do Bruselu

Evropský parlament očima stážisty GUE/NGL

Celé to začalo v jedné vietnamské restauraci v centru Trutnova při večeři s naším europoslancem. Slovo dalo slovo, návrh prošel na ÚV KSČM a já jsem seděl v letadle do Bruselu. První dojem z tohoto města se ovšem spíše podobal vzpomínkám ze syrského Damašku, než očekáváním srdce Evropské unie. Skutečnou Evropu jsem našel až v samotném Evropském parlamentu. Zpočátku sice není snadné se v parlamentním komplexu orientovat, po nějakém čase si však člověk zažije své cestičky a jen občas narazí na nepřekonatelnou překážku v podobě neprostopné zdi.

Hlavním úkolem mé stáže bylo sledovat dva výbory EP, konkrétně Výbor pro zahraniční vztahy a Výbor pro mezinárodní obchod. Při sledování činnosti výborů si člověk snáze učiní představu o legislativním procesu Evropského parlamentu, než při pročitání příslušných článků jeho jednacího řádu. Zejména jednání Výboru pro zahraniční věci jsou zajímavá poměrně častou účastí různých hostů z řad významných státníků či zástupců mezinárodních organizací. Mimo to jsem také pravidelně navštěvoval zasedání naší skupiny a dokonce jsem měl příležitost účastnit se příprav výstavy „Srbské smysly“, kterou v listopadu pořádal pan poslanec Ransdorf.

Co by však mělo občany EU zajímat asi nejvíce je úloha Evropského parlamentu a jeho často velmi podceňovaný vliv na náš každodenní život. Parlament sice nemá právo předkládat návrhy mezi lidmi často tolik nepopulárních evropských směrnic, to přísluší jen Komisi. Parlament ale může Komisi k takovému kroku pobídnout svým doporučením. Navíc se účastní procesu rozhodování o rámcovém programu Komise, takže opravdu může mnoho věcí ovlivňovat. Po přijetí Lisabonské smlouvy navíc vzrostla jeho rozhodovací pravomoc, která je dnes v 80% případů rovnocenná Radě. Častý názor, že je Brusel příliš daleko na to, aby něco ovlivnil, tedy rozhodně není na místě a o dění v Bruselu by se měl zajímat každý z nás.

Možnost stáže v Evropském parlamentu je velmi obohacující životní zkušeností a velmi za ni KSČM a GUE/NGL děkuji. Nejen, že

při ní člověk pronikne do tajů fungování instituce zastupující občany EU, ale ve volném čase může poznávat krásy Belgického království i sousedních zemí. Vřele tedy všem doporučuji využít nabízené možnosti.

Ondřej Bezděk
Česká republika

Měsíční stáž v Evropském parlamentu

Již pátým rokem studuji na VŠB – TU Ostrava na Ekonomické fakultě obor Eurospráva. Když jsem se tedy dozvěděla, že existuje možnost zúčastnit se stáží v Evropském parlamentu, věděla jsem, že jde o obrovskou příležitost se s Evropskou unií po všech těch letech studia konečně setkat tváří v tvář. Měsíc únor byl ten nejlepší možný termín, jaký mi mohl být nabídnut, neboť jsem tak měla dost času na úspěšné složení všech zkoušek a na včasný návrat a přípravu na zkoušku poslední.

První den utekl tak rychle, že už si na něj sotva vzpomínám. Vím jenom, že jsem byla velice překvapená z toho, jak nenápadně na Lucemburském náměstí parlament vypadá. V samotném parlamentu pak zcela ztrácíte dojem, že jste uvnitř budovy, neboť je zde většinou tak rušno, že si připadáte, jako byste byli stále v centru města. Také musím přiznat, že vyznat se v této budově pro mne nebylo vůbec jednoduché, tedy alespoň z počátku. Netroufám si ani odhadnout, kolikrát jsem si opravdu přála vidět architektonické návrhy této budovy při svém zoufalém bloudění po jejich chodbách.

Během prvního týdne mé stáže jsem se zúčastnila slyšení ohledně uznání nezávislého státu Palestina, o udržitelném rozvoji v ukrajinském regionu Dněpropetrovsk čio problematice ochraně dat. Také jsem byla přítomna na zasedání frakce GUE/NGL. Je velice zajímavé být svědkem debaty různých národů na různá témata a sledovat proces vytváření či hodnocení legislativních návrhů, výměny názorů zástupců různých zemí a následné dosažení kompromisní dohody, ačkoli to nebylo vždy úplně jednoduché. Různých meetingů či veřejných slyšení jsem se účastnila v následujících týdnech. Po těchto zasedáních jsem většinou byla pověřena napsat zápis, který měl být jakýmsi shrnutím. Poslední týden mé stáže byl týdnem zasedání výborů, což bylo pro mne opravdu zajímavé. Účastnila jsem se zasedání výboru pro Rozpočet, Lidská práva, Zaměstnanost a sociální věci, Vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a výboru pro Regionální rozvoj.

Ačkoli je pan poslanec členem delegace pro Euronest, vztahy EU – Moldavsko a také výborů pro Právní záležitosti, pro Životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, bylo mi umožněno sou-

sředit se na mnou vybranou problematiku, která se především týkala víceletého finančního rámce pro roky 2014 – 2020 a Regionální politiky. Měla jsem tedy příležitost a čas rozšiřovat své znalosti získávat tak poznatky, které se mi budou v budoucnu hodit ať už ke zpracování diplomové práce či při následném hledání zaměstnání.

I přestože je počasí v Bruselu poněkud depresivní, pobyt v tomto městě byl neuvěřitelný. Velice překvapivá pro mě byla ochota, přívětivost a velice přátelský přístup, se kterým jsem se zde setkala. Díky pobytu zde si však na druhou stranu uvědomíte, že v České republice není zase tak zle jak se mnoho obyvatel domnívá a opravdu si začnete vážit věci jako třeba českých MHD či popelnic.

Co považuji za velice obdivuhodné, je zdejší jazyková vybavenost. Když dennodenně posloucháte, jak lidé okolo vás zcela automaticky v různých rozhovorech přepínají mezi minimálně třemi jazyky, je, tedy alespoň pro mě, opravdu motivující zcela zásadním způsobem zapracovat na vlastních jazykových dovednostech.

Na závěr bych chtěla velice poděkovat panu Jiřimu Maštálkovi za splnění mého dlouholetého snu a mé díky také patří všem, kterým mi v průběhu stáže napomáhali s orientací a porozumění chodu parlamentu. Jsem velice ráda, že díky tomuto pobytu budu s čistým svědomím schopna vyvracet mýty o pochybné produktivitě práce bruselských úředníků v Evropském parlamentu a hájit jeho důležitou roli. Ačkoli byla má stáž velice krátká, dala mi mnohem více, než jsem si ze začátku vůbec troufla očekávat.

Gabriela Schindlerová
Česká republika

---

*Jiří Maštálka
a kolektiv*

Evropská unie – nejen název IV

Neprodejný výtisk (not for sale)

Vydáno s podporou klubu GUE/NGL v EP

Počet výtisků 5 000 ks

Vytiskl (print) Typos, tiskařské závody s.r.o., závod Klatovy

Vydáno v roce 2013